

W SZKOLE CHRYSYSTUSA Z MISJĄ DO ŚWIATA

List pasterski Metropolity Lubelskiego na Adwent 2025 roku

Umiłowani w Chrystusie Panu Siostry i Bracia!

Dzisiejsza niedziela wprowadza nas w Adwent – czas czuwania, oczekiwania i duchowego przebudzenia. Słowa Świętego Pawła z Listu do Rzymian wybrzmiewają dziś z niezwykłą mocą: „Rozumieście chwilę obecną: teraz nadeszła dla was godzina powstania ze snu” (13,11). Jest to wezwanie, aby zatrzymać się w codziennym biegu i rozpoznać, że Bóg już działa wśród nas, a Jego zbawienie jest bliżej niż kiedykolwiek. Apostoł przypomina, że ciemność nocy ustępuje przed blaskiem dnia, czas zniechęcenia i obojętności przemija, nadchodzi światło, które przynosi Chrystus.

Dlatego wejdźmy w adwentowe oczekiwanie z pragnieniem odnowy serca. Odrzućmy wszystko, co zaciemnia nasze myśli i odbiera nam pokój. Odważnie przyobleczmy się w „zbroję światła” – w wiarę, nadzieję i miłość. Adwent uczy nas czujności, ale także radosnej gotowości na spotkanie z Chrystusem, który przychodzi, aby nas umacniać, uzdrawiać i prowadzić.

Owoce wspólnej drogi

Dwudziestego trzeciego września tego roku w sposób uroczysty zakończyliśmy III Synod Archidiecezji Lubelskiej. Podczas Eucharystii, której przewodniczył Nuncjusz Apostolski w Polsce Antonio Guido Filipazzi, podpisałem dokumenty synodalne, które stały się prawem naszej archidiecezji. Właśnie w dniu dzisiejszym, w pierwszą niedzielę Adwentu, rozpoczynając nowy rok liturgiczny i duszpasterski, przepisy te wchodzi w życie. Będą odtąd obowiązywały; będą porządkowały i kształtowały działalność duszpasterską i społeczną naszego lokalnego Kościoła. Treść księgi synodalnej została zamieszczona na stronie internetowej archidiecezji.

Synod jest dziełem całej wspólnoty archidiecezji lubelskiej. Został przygotowany i przeprowadzony przez duchownych i świeckich, wzięły w nim udział osoby życia konsekrowanego, były wykorzystane różnorodne posługi i charyzmaty. Wspierany był w parafiach przez modlitwę wiernych, przyzywających mocy Ducha Świętego dla dzieła odnowy naszego lokalnego Kościoła. Wyrażam wdzięczność wszystkim, którzy zaangażowali się w dzieło synodalne: w zespołach parafialnych i dekanalnych, w różnego rodzaju komisjach i podczas sesji plenarnych.

Widzialnym owocem tych prac jest obszerna księga synodalna. Zawiera ona swoisty raport o stanie wiary wspólnoty diecezjalnej, formułuje zobowiązania i wskazuje metody pracy duszpasterskiej na przyszłość. Istotną częścią księgi są przepisy prawa diecezjalnego, których zadaniem jest chronić dobra duchowe, powierzone przez Chrystusa Kościołowi. Są nimi: prawowierność w przekazie prawd wiary, staranność w sprawowaniu kultu Bożego, zwłaszcza sakramentów, oraz zgodne z zasadą pomocniczości uczestnictwo wiernych świeckich w strukturach duszpasterskich i administracyjnych.

Rok dwóch papieży i dwóch jubileuszy

Podczas uroczystego zamknięcia synodu Nuncjusz Apostolski w Polsce przekazał nam pozdrowienia i błogosławieństwo od Ojca Świętego Leona XIV. „Zachęcam was do modlitwy – mówił – za jego misję umacniania braci w wierze oraz w intencjach jego powszechnej posługi, wśród których znajdują się jedność Kościoła i pokój na świecie. Modlitwa za Papieża i obecność jego przedstawiciela w Polsce przywołują więź komunii, jaką wasz Kościół lokalny powinien mieć z Kościołem powszechnym i jego widzialnym zwierzchnikiem, Następcą Apostoła Piotra”.

Drodzy Bracia i Siostry!

Mijający rok zapisuje się w historii jako rok dwóch papieży. Dwudziestego pierwszego kwietnia, w Poniedziałek Wielkanocny, odszedł do Domu Ojca Niebieskiego papież Franciszek. Przez dwanaście lat prowadził Kościół Chrystusowy na szerokie wody ewangelizacji. Zachęcał wszystkich ochrzczonych do głoszenia Ewangelii. Mówił nam, że wezwani do szkoły Chrystusa mamy się stawać uczniami-misjonarzami, zatroskanymi o to, aby światło Ewangelii docierało na peryferie geograficzne i egzystencjalne świata. Podkreślał, że Jezus pragnie mieć ewangelizatorów głoszących Dobrą Nowinę nie tylko słowem, ale przede wszystkim życiem przemienionym Bożą obecnością.

Na wybór nowego Następcy Świętego Piotra nie musieliśmy długo czekać. Ósmego maja, w uroczystość Świętego Stanisława, patrona Polski i naszej archidiecezji, na dachu Kaplicy Sykstyńskiej pojawił się biały dym. Nowym papieżem został kardynał Robert Prevost, dotychczasowy prefekt watykańskiej dykasterii do spraw biskupów.

W swoim pierwszym słowie do świata, w którym toczy się tyle wojen i konfliktów, skierował orędzie pokoju: „Pokój z wami wszystkimi! Najdrożsi bracia i siostry, to jest pierwsze pozdrowienie Chrystusa Zmartwychwstałego, Dobrego Pasterza, który oddał życie za Bożą owczarnię. Ja także chciałbym, by to pozdrowienie pokoju przeniknęło wasze serca, dotarło do waszych rodzin, do wszystkich ludzi, gdziekolwiek się znajdują, do wszystkich ludów, do całej ziemi. Pokój z wami! Taki jest pokój Chrystusa Zmartwychwstałego. Pokój nieuzbrojony i pokój rozbrajający, pokorny i wytrwały. Pochodzi od Boga, który kocha nas wszystkich bezwarunkowo”.

Drodzy Bracia i Siostry!

Obecny rok jest także rokiem ważnych jubileuszy. Ciągłe trwa Rok Święty 2025, ogłoszony przez papieża Franciszka pod hasłem „Pielgrzymi nadziei”. Został oficjalnie rozpoczęty 24 grudnia 2024 roku poprzez otwarcie Drzwi Świętych w bazylice Świętego Piotra w Rzymie. Zamknie go papież Leon XIV w uroczystość Objawienia Pańskiego 6 stycznia 2026 roku. Zakończenie Jubileuszu w diecezjach odbędzie się w katedrach 28 grudnia tego roku, w Niedzielę Świętej Rodziny. Zapraszam Was w tym dniu do naszej archikatedry na godzinę 11:30.

Kolejny ważny Jubileusz to 1700. rocznica pierwszego Soboru Powszechnego w Nicei, na terenie dzisiejszej Turcji. Sobór Nicejski, zwołany przez cesarza Konstantyna Wielkiego w 325 roku, położył fundamenty pod jedność wiary chrześcijańskiej. Sformułowane na soborze *Credo* odmawiamy po dziś dzień podczas Mszy Świętych sprawowanych w niedziele i uroczystości.

Rocznica Soboru Nicejskiego stała się okazją do pierwszej zagranicznej podróży papieża Leona XIV. Właśnie trwa jego pięciodniowa wizyta w Turcji i w Libanie. Tę pielgrzymkę do źródeł naszej wiary zamierzał odbyć papież Franciszek, ale jego pragnienie realizuje Leon XIV. Pielgrzymka ta podkreśla wagę wydarzenia, jakim był – i ciągle jest – Sobór Nicejski dla wszystkich Kościołów chrześcijańskich.

Uczniowie-misjonarze

„Rozumieście chwilę obecną: teraz nadeszła dla was godzina powstania ze snu”. Te słowa Apostoła Narodów przypominają nam, że rozpoczynamy dziś nowy rok liturgiczny i duszpasterski. Będziemy go przeżywać, zgodnie z decyzją Konferencji Episkopatu Polski, pod hasłem „Uczniowie-misjonarze”. Papież Franciszek używał tego sformułowania, aby nam uświadomić, że nie można być uczniem Chrystusa bez dawania o Nim świadectwa. Równocześnie nie da się być misjonarzem bez stałego czerpania ze szkoły Chrystusa.

„Dzisiaj, być może bardziej niż kiedykolwiek – mówił papież Leon XIV – potrzebujemy uczniów-misjonarzy, którzy będą nieść światu dar Zmartwychwstałego, którzy będą głosić nadzieję, jaką daje nam Żywy Jezus, aż po krańce ziemi, którzy dotrą wszędzie tam, gdzie jest serce, które czeka, serce, które szuka, serce, które jest w potrzebie. Tak, aż po krańce ziemi, do egzystencjalnych granic, gdzie nie ma nadziei” (bazylika Świętego Piotra, 29 lipca 2025 roku).

W Ewangelii uczniami są wszyscy, którzy podjęli decyzję pójścia za Jezusem. Spośród nich niektórzy zostali wybrani przez Niego na apostołów. Trwanie we wspólnocie uczniów Chrystusa polega na karmieniu się Jego słowem i łaską sakramentalną oraz na trosce o życie według przyjętej nauki. Jezus nie izoluje swoich uczniów od świata. Przeciwnie, do świata ich posyła, jako swoich świadków, aby głosili królestwo Boże. W ten sposób bycie uczniem i bycie misjonarzem zawsze idą w parze.

Nie jest dobrym uczniem Chrystusa ten, kto nie jest Jego świadkiem. I trudno głosić Chrystusa, gdy zaniedbywana jest troska o pogłębianie wiary i przynależności do Pana. Każdy z nas jest wezwany, aby wzrastać w poznaniu Boga i dawać świadectwo o Nim.

Trzeba pamiętać, że w szkole Jezusa uczymy się nie w pojedynkę, ale we wspólnocie. Pilną potrzebą jest, aby w naszych parafiach przybyło inicjatyw służących pogłębianiu wiary. Bardzo cenne są różne formy katechezy adresowane do wszystkich grup wiekowych. Źródłem i szczytem życia uczniów Chrystusa jest Eucharystia. Zadbajmy o lepsze jej poznanie. Z pewnością pożyteczne okaże się organizowanie spotkań, podczas których objaśniane będą znaki i gesty liturgiczne.

Po synodalnej refleksji nad Kościołem, który ma być domem i szkołą komunii, nadszedł czas rzeczywistego budowania Kościoła jako wspólnoty. To zadanie dla każdego, kto się uważa za ucznia Chrystusa. To misja dla nas wszystkich. Niech nikt nie odkłada tego na później. Już teraz mamy obowiązek głosić Jezusa Chrystusa, nawet wtedy, gdy nasza wiara jest niedoskonała i wciąż szuka zrozumienia.

Gorąco zachęcam do tego, aby wspólnoty, a zwłaszcza rady duszpasterskie, zabiegały o misyjny charakter parafii. Nie bójmy się odważnych inicjatyw. Wszędzie są ochrzczeni, którzy nie uczestniczą w życiu wspólnoty. Dotarcie do nich to nasze zadanie. Do tego zachęcał nas papież Franciszek, gdy wezwał Kościół do synodalnego stylu życia i misji. Ojciec święty Leon XIV z przekonaniem podtrzymuje zamiar swojego Poprzednika. Przyjęliśmy to wyzwanie podczas niedawno zakończonego synodu. Jeśli wszyscy będziemy solidnymi uczniami Chrystusa i wiarygodnymi Jego misjonarzami, to Kościół, który tworzymy, stanie się prawdziwym domem dla każdego. Zapiszmy się więc w nowym roku liturgicznym i duszpasterskim do szkoły Chrystusa i pozwólmy, aby nas posyłał z misją do świata.

Wszystkim z serca błogosławię!

Wasz biskup Stanisław

List należy odczytać w 1. niedzielę Adwentu, 30 XI 2025 r.
podczas wszystkich Mszy Świętych